

מסורת הש"ס

(א) לפי גי' רש"י נדרך למקום
חיבתו אלו ויכלי לקמן מין
לרבות י"א מ"ל על נדמה
ולקמן א"ל ע"ל אחר קרא
נלא עת נדמה סמוך לנדמה
כי וי' רש"י, א' הוריות ד'
א' נפיקטוס אחר ר' יעשיהו;
(ד) נמילה כח: (ה) נדע ויד'
רש"י, א' וי' ע"ע מוס'
מנחות ט: ד"ה אחר ומוס'
וזכרם סב. ד"ה מ"ל ומוס'
פסחים מג: ד"ה מאן ומוס'
מנחות יא: ד"ה קומץ;
(ו) נ"י הנו ע"י תמלא בספר
המים שחבר אחר הגאון
מהר"ל מפולגה בספר זכות
מ"א פ"ג; (ח) נספיקטוס דסוף
פסחים הרמ"א ו"ל וכן בסוף
י"ש נ"ק נ"ק כבוד רמזם על
הכרת שמות הללו;

תורה אור השלם

1. ואשכח כי יובל זוב דקח
ימים רבים בלא עת נדחה
או כי תזוב על נדחה כל
ימי זוב שטאנה בימי
נדחה תדחה טמאה הוא:
ויקרא טו טז
2. כל המשכב אשר
תשכב עליו כל ימי זובה
במשכב נדחה ויקח יזה
וכל הקלי אשר תשכב עליו
טמא יקחה בטמאת
נדחה: ויקרא טו טז
3. עמד וימדד ארץ ראה
ויהי גורו ויחפצצו חרדי
עד שחו גבעות עולם
הליכות עולם לו:
הקדק 1

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואלו לוינה
להצטרף עם ב"ב אם לא
נדה וי' ו' נדמה עד
עשירי שיהי נמי: (ב) ד"ה
מ"ל לא תשכב אחר המשכב:
(ג) תוס' ד"ה מ"ל כל ימי
זובה כמשכב נדמה חומה:

הגהות מהר"ב

הנישבור
(א) גמ' ומין שהוא ששה
משכב ומשכב. מלת שהוא
ממשק. וי' שהוא כל"ל וי'ה
במ"י: (ב) שם יוכל תפסור
פסעה למס'. י"ב ע"י מ"י
וקרן אהין דף קע ע"א וע"י:
(ג) רש"י ד"ה ואלו לוינה וי'
דהיינו בג"ד כאן הפסד והח"כ
מ"י אף וי' ומ"י משכ' ו'
נקיים עד העשירי שיהי וי'
כל"ל:

מוסף רש"י

אחד לאחד. היינו יום כנגד
יום (הוריות ד.) קלת מיס
המחמת (מניקה ב.).
הדרן עלך מסכת נדה

תינוקת פרק עשירי נדה

עג.

עין משפט
נר מצוה

פד א מ"י פ"ו מהל' אסורי
ביאה הל"ב:
פד ב מ"י פ"ג מהל' מטמא
משכב ומשכב ה"א ופ"ד
מהל' אסורי ביאה הל"ב:
פד ג מ"י פ"ג מהל' מטמא
משכב ומשכב הלכה ג:
פד ד מ"י פ"ו מהל' אסורי
ביאה הל"ב ופ"א מהל'
מטמא משכב ומשכב הל"ב:
פד ה מ"י פ"ו מהל' אסורי
ביאה הל"ב והלכה ט:

תוס' הרא"ש

מגין לרבות שני ושלישי
כז. מרמק חזיר עד עשירי
ואחד עשר אלמא האי שני
הוא יום שני לימי זבה וכדי
נסבה דהיינו מופלג יום א'
מגדחה וכבר ריבה אותו
מזו כי תזוב אלא אגב
ויהא חזרו ונפלו בחדי
אחריו: מגין לרבות יום
י"א (ווס). דס"ד לא מרבינן
ראוי לספירה אלא לעיקר
זיבות החכמה נפסוק אבל
לא לספירה דמרבין מאו
אחד לאחד וכי' שאינה
ר"ע קא דריש כל וכן בשלהי פ'
התעוררות (וזכרם פג). דריש ר"ע כל
וא"כ כי קאמר בפסחים פרק אלו
עוצרין (דף מג:). מאן שמעת ליה
דריש כל ר' אליעזר הוא דלמא
ר"ע הוא דדריש נמי כל ויש לומר
דאין לדמות דרשות דכל להדדי דיש
כל דשיין למדרש כ"ע והאי
דשמעין דלמנינא מדרש שפיר
דמדימי למנינא כל נמי למנינא:
תנא דבי א"היו ב"ה השונה
הלכות. אית ספרים דלא
גרסין ליה מיהו צפירוש רש"י איתא
ור"ת הגיהו צפספד וכן נראה דאיידי
דאיידי לעיל בהלכות מייית לה
לסמי צדכר טוז ואיתא נמי כן
במגילה פרק צמרא (דף כח:). והכי
נמי אמרין צאין עומדין (בכרות לה).
שכן מצינו צנציאים הראשונים שסיימו
צדכרין צדכרי שכן ותנחומין:
הדרן עלך תינוקת
וסליקא לה מסכת נדה

אין י' אלא יום אחד מגין לרבות מופלג שנים ושלשה. אגב ריהטא
נקט שנים דשנים היינו יום שני לימי זבה דהיינו מופלג יום
אחד שריבה כזר דהא מגין ואיל עד י' וי"א וא"כ שנים היינו שני:
הוא שמשמא בראיות כבימים אינו דין בו'. תימא דאיכא למפסך
מה להיא שכן מטמאה צאונם והכי
אמרין צריש פרק צנות כותים
(לעיל ג:). דלא ילפינן מהדדי וכן לקמן
דקאמר מה הוא שאינו סופר אחד
לאחד כו' איכא למפסך מה להוא
שכן מטמא בראיות כבימים מיהו צוה
מצינן שפיר למילף דלגבי ספירה
אחמיר רחמנא צאשה מצאיש ולענין
ספירה עניד שפיר ק"ו הוואיל
ולענין ספירה מצינו שהחמיר צאשה
מצאיש וצ"ל שאינו קל וחומר גמור
אלא כמו גילוי מילתא צעלמא לגלות
זה על זה וצ"ע דאיכא מקומות
דאיכא תרי קראי לנס מדות ולזיבות
ויש מקומות דנפקא מחד קרא:

ת"ל ב' ימי (א) נדחה. תימא
דזה מוקמינן כר"ע אלמא
ר"ע קא דריש כל וכן בשלהי פ'
התעוררות (וזכרם פג). דריש ר"ע כל
וא"כ כי קאמר בפסחים פרק אלו
עוצרין (דף מג:). מאן שמעת ליה
דריש כל ר' אליעזר הוא דלמא
ר"ע הוא דדריש נמי כל ויש לומר
דאין לדמות דרשות דכל להדדי דיש
כל דשיין למדרש כ"ע והאי
דשמעין דלמנינא מדרש שפיר
דמדימי למנינא כל נמי למנינא:
תנא דבי א"היו ב"ה השונה
הלכות. אית ספרים דלא
גרסין ליה מיהו צפירוש רש"י איתא
ור"ת הגיהו צפספד וכן נראה דאיידי
דאיידי לעיל בהלכות מייית לה
לסמי צדכר טוז ואיתא נמי כן
במגילה פרק צמרא (דף כח:). והכי
נמי אמרין צאין עומדין (בכרות לה).
שכן מצינו צנציאים הראשונים שסיימו
צדכרין צדכרי שכן ותנחומין:
הדרן עלך תינוקת
וסליקא לה מסכת נדה

לנדחתה אימת הוי בליליא וקא קרי לה זבה תנא דבי א"היו ב"ה השונה
הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר³ הליכות עולם לו
אל תקרי הליכות אלא הלכות:

הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מסכת נדה

אחד תש ששה והוא שהרי לא רבינן לדיון יום וזבה אלא י"א ומכאן ואילך הרי היא צדק פרשה ראשונה דכתיב צה [ויקרא טז] צענת ימים תהיה
צנדה: לרבי עקיבא קראי. דלא גמר הך הלכתא הלכה למשה מסיני דקאמר ר' אלעזר בן עזריה [לעיל עג:] וכי היכי דליף חזי לוג שמן למדחה
מקראי הכי נמי יליף אחד עשר יום שצין נדה לנדח מקראי: ציממי. ראחא ציוס תהיה זבה דכתיב (שם) ימים רבים אצל ראחא
צליות לא תהא זבה: סמוך לנדחה. ליל שמיני שהרי ימי נדות כל שצעה עד הלילה דכתיב צענת ימים תהיה צנדה: פלגום.
משנה וצרייתא הלכה למשה מסיני:

הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מסכת נדה